

עפ"א (חיפה) 48292-05-25 - כאמל אגבאריה נ' הרשות לאכיפה במקרקעין

עפ"א (חיפה) 48292-05-25 - כאמל אגבאריה נ' הרשות לאכיפה במקרקעין מחוזי חיפה
עפ"א (חיפה) 48292-05-25
כאמל אגבאריה

נגד

הרשות לאכיפה במקרקעין

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
[24.07.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה מיום 1.4.25 [המ"ש 39493-02-25] במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין קנס מנהלי שהוטל עליו.
2. בתמצית - ביום 30.7.23 הוטל על המערער קנס מנהלי בסך 300,000 ₪, לפי סעיף 8 לחוק העבירות המנהליות. הקנס הוטל על המערער בגין ביצוע עבודה אסורה במקרקעין באום אל פחם, במקרקעין הידועים כגוש 20416, חלקה 59. העבודה כללה בניית סככה (בשטח כ- 425 מ"ר), מבנה בבניה קלה (בשטח כ- 60 מ"ר) וגדר איסכורית (בשטח כ- 120 מ"ר).
3. ביום 16.2.25 הגיש המערער בקשה להארכת מועד להישפט. בבקשה נטען כי כבר ביום 14.9.22 קיבל המערער הודעה על הטלת קנס מנהלי בסך 300,000 ₪, המערער הגיש בקשה לביטול הקנס (בקשה שנדחתה ביום 26.6.23) ובסמוך לכך הגיש המערער בקשה להישפט. נוכח האמור הוגש נגד המערער כתב אישום המייחס לו עבירה של שימוש אסור במקרקעין [תפ"ב 48550-04-24]. על חשבון הבנק של המערער הוטל עיקול, ורק אז התברר לו כי למעשה הוטלו עליו 2 קנסות - האחד בגין ביצוע העבודה האסורה והשני בגין השימוש האסור. לטענת המערער, הוא קיבל רק את אחת מההודעות על הטלת הקנס המנהלי, ובגינה הגיש בקשה להארכת מועד להישפט. על פי הנטען, הוא לא קיבל מעולם את הודעת תשלום הקנס השנייה.

4. המשיבה התנגדה לבקשה להארכת מועד. בתגובתה ציינה כי ביום 30.8.22 הוטל על המערער קנס מנהלי בסך 300,000 ₪ בגין שימוש אסור במתחם (המשמש כמסגריה), ונמסר לו שובר מס' 600453. המערער הגיש בקשה להישפט והוגש בשל כך כתב אישום בבית משפט השלום בחיפה. טרם הגשת בקשתו של המערער להישפט - נחתמה בעניינו התראה טרם הטלת קנס מנהלי בגין ביצוע עבודה אסורה, המתייחסת לאותו מתחם. ההתראה נמסרה למבקש ביום 28.5.23. ההודעה בדבר הטלת הקנס המנהלי נחתמה ביום 30.7.23, היא נשלחה אל המערער בדואר רשום לכתובתו הרשומה, ודבר הדואר חזר בציון "לא נדרש". מכאן, שמניין הימים להגשת בקשה להישפט מתחיל ביום ה- 20 לאחר משלוח הדואר הרשום. לטענת המשיבה, ההודעה בדבר תשלום הקנס הומצאה למערער כדין, ועל כן אין משמעות לכך שהמערער לא ידע על הטלת הקנס המנהלי. אי ידיעתו נעוצה במחדלו לאסוף את דבר הדואר שנשלח אליו. המערער לא הצביע על נסיבות המלמדות כי אי קבלת דבר הדואר נעוצה בסיבות שאינן תלויות בו. בנוסף, המערער לא העלה כל טענה ביחס לעבירה עצמה.
5. בית המשפט קמא דחה כאמור את הבקשה. נקבע כי סעיף 35 לחוק העבירות המנהליות מונה מספר דרכי המצאה של הודעה על הטלת קנס מנהלי. אחת מהן היא באמצעות משלוח דואר רשום. עיון בפלט מעקב משלוחים מלמד כי ההודעה על הטלת הקנס המנהלי נשלחה את המערער בדואר רשום ביום 3.8.23, ולאחר שהושאר למערער שתי הודעות - חזר דבר הדואר בציון "לא נדרש". בכך יצאה המשיבה את ידי חובתה בהמצאה כדין של הודעה בדבר הטלת קנס מנהלי. לא היה מקום, כטענת המערער, לשלוח את ההודעה דווקא לבא כוחו. המבקש לא הגיש במועד בקשה להישפט, אלא כעבור כשנה ומחצה. לא ניתן הסבר משכנע מדוע לא נאסף דבר הדואר הרשום על ידי המערער. הטענה כי המערער טענה לחשוב שמדובר בהטלת עיקול בגין הקנס הראשון - אינה מהווה סיבה מוצדקת. בנוסף, נשלחה למערער התראה לפני הטלת הקנס המנהלי, ועל כן היה מודע להליכים המתנהלים כנגדו (מלבד ובנוסף להליך הראשון). אף לגופו של עניין, לא העלה המערער כל טענה המצדיקה הארכת מועד להישפט. מכאן הערעור.
6. ביום 17.7.25 התקיים דיון במהלכו שטחו ב"כ הצדדים את טענותיהם בעל פה.
7. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, בכתב ובעל פה, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
8. המערער מלין על כך שהודעת תשלום הקנס מושא הערעור לא הומצאה לו. אלא שבעניין זה הדין עם המשיבה. ההודעה בדבר הטלת הקנס המנהלי נשלחה אל המערער, בדואר רשום ואל כתובתו הרשומה. המערער קיבל לכתובת זו הודעות נוספות מטעם המשיבה, ומכאן שאין המדובר בשגגה או תקלה בזיהוי כתובתו הרשומה של המערער. דבר הדואר הרלבנטי חזר בציון "לא נדרש", ובפסיקה ארוכת שנים ועקבית נקבע, כי מדובר בהמצאה כדין, שכן משמעותו היא שדבר הדואר הגיע ליעדו, אך הנמען לא אסף אותו. במצב דברים זה, על המערער מוטל הנטל לשכנע כי אי קבלת דבר הדואר לא הייתה כרוכה במחדלים הקשורים בו. המערער לא הרים את הנטל, מלבד הטענה הלקונית "לא קיבלתי". ברי כי אין בטענה מסוג זה כדי לאפשר החזרת הגלגל לאחור. ודאי שאלה הם פני הדברים נוכח התקופה הארוכה שחלפה בין המועד האחרון להגשת הבקשה להישפט [30 יום מיום ההמצאה, קרי סוף חודש ספטמבר 2023], לבין מועד הגשת הבקשה לבית המשפט קמא [16.2.2025].
9. המערער מלין על כך שהמשיבה שלחה את הודעת תשלום הקנס לכתובתו הרשומה של המערער, ולא אל כתובת בא כוחו (על אף שידעה כי המערער מיוצג על ידי בא כוחו, נוכח התיק האחר המתנהל בבית המשפט, ואשר בו הוא מיוצג על ידי אותו עו"ד. אין כל ממש בטענה זו. דרכי ההמצאה של הודעת תשלום הקנס קבועות בסעיף 35 לחוק העבירות המנהליות. אין כל עדיפות לדרך אחת על פני רעותה, ויכולה המשיבה לבחור באופן ההמצאה המתאים. מכל מקום - עצם העובדה כי המערער מיוצג בגין הודעת תשלום קנס אחת על ידי עו"ד מסוים, אין משמעותה כי אותו סגור ייצג את המערער גם בגין הודעת תשלום קנס אחרת. מכאן, שלא נפל כל פגם בהחלטת המשיבה לשלוח את הודעת תשלום הקנס לכתובתו הרשומה של המערער, ולא לכתובת משרדו של בא כוחו.
10. זאת ועוד, סבורני כי לא נפלה שגגה בקביעתו הנוספת של בית המשפט קמא, לפיה לא התקיימו בעניינו של המערער "נימוקים אחרים" שבגינם יש להיעתר לבקשתו להאריך את המועד להישפט [כמשמעותם בסעיף 13 לחוק העבירות המנהליות]. המערער לא העלה בפני בית המשפט קמא (ולמעשה - גם לא בשלב הערעור) כל טענה המצדיקה הארכת מועד להישפט, ולא פירט או הציג טענות הגנה מכל סוג שהוא.
11. בדין דחה לפיכך בית המשפט קמא את בקשת המערער להאריך את המועד להישפט. לא מצאתי כי נפלה שגגה כלשהי בהחלטת בית המשפט קמא או בשיקוליו. בהיעדר עילה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא - אני דוחה את הערעור.

המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 יולי 2025, בהעדר הצדדים.